

Mai tanácstag-beszámoló

Ma, szerdán Szegeden újabb városi és kerületi tanácstagok tartanak beszámolót választóiknak. Délután fél 6 órakor a gázgyár művelődési termében Popán Antalné városi, Lengyel András, Mohácsi Károlyné és Soós Károlyné kerületi tanácstagok találkoznak választóikkal. Délután 6 órakor a Gagarin iskolában Kovács Alajos városi, Rózsa István és Szekeres Istvánné kerületi tanácstagok; Petőfitelepen a III. utcai művelődési otthonban, Pintér Béla városi, dr. Janka János és Csúri Mihály kerületi tanácstagok tartanak beszámolót.

Bemutató tanítás angolul

Nyolc- kilenc esztendő, az általános iskola harmadik osztályát befejező leányok s fiúcskák ajkáról röppen az idegen nyelv szava — hibatlan kiejtéssel: „I am a boy, a girl are you...”. A rókusai általános iskola kisdíkjai egyelőre nem a nagy angol drámaíró, Shakespeare műveit idézik, de idővel, sokéves szorgos tanulás után nyilván majd arra is sor fog kerülni — mert amit már ma tudnak, az is kifogástalanul pontos, szépen kiejtett, s értelmes. A családra, az iskolára, közvetlen környezetükre vonatkozóan mindent megtanultak ez alatt a kísérleti esztendő alatt, s a tanárno kérdéseire a gyengébb előmenetelűek is képesek szabatos feleletet adni.

Bedekovics Ilona tanárno nagy odaadással, sok ötletes szemléltetőeszköz felhasználásával tanította meg előbb beszélni, később írni kis tanítványait. Ennek a kísérleti esztendőnek minden bizonyonnyal hasonlóan eredményes folytatása következik.

D. E.

Tanítóéknál — a tanyán

— Odalett a sarkantyús csizma, amit az apa ígért a kisfiának.

— Miért lett oda a sarkantyús csizma?

— Azért, mert a kisfiú összetörte a fészekben a cinegetőjásokat, nem kelhetek ki a kis cinegék, amelyek kiirtották volna a sok-sok hernyót. Így a hernyók elpusztították a gyümölcsöst, s nem termett pénz a kiscsizmára.

— Jól mondtad, Pista. Mi tehát a tanulság a Cinegető-fészkek című olvasmányból? Na, mondd csak, Jolánka!

— A cinegék és más hasznos madarainkat véde-nünk kell, mi is a télen etetőt készítettünk nekik...

Az alsótagozatosok órájára toppantam be a domaszék —bajai úti általános iskolába, éppen a harmadik osztályosok foglalkozására. Csupa mosolygó arcú kislány és kisfiú, s a tanító nőre mindegyik rajongó szemekkel tekint. Hegyvári Ferencné büszke a gyerekeire, erre a negyvenkét kis tanyai nebulóra, akiknek a ragaszkodásához nem is fér kétség. Eppen az inént szabatosan válaszoló, csupaszem kis Ördög Jolán is azt mondja a kérdésemre, hogy ő bizony tanítóno szeretne lenni, ha nagy lesz.

— Miért éppen az?

— Már segítettam a tanító néninek, az elsősknek előírtam a füzetébe a betűket, mikor tanulni kezdtek.

Együtt a régiekkel

Hegyvári Ferencné tizenegydik éve tanít, ő maga is tanyai iskolába járt. Amikor a tanítóképző elvégzése után idehelyezték, olyan tantes-tülethez tartozott, ahol az igazgató neki iskolás korában is igazgatója volt, s a pedagógusok közül is többen voltak tanítói.

— Először olyan megilletődött voltam, később örültem ennek a helyzetnek, hiszen gyermekkori nevelőim nagyon sokat segítettek az

én nevelőmunkám kezdetén. Férje, Hegyvári Ferenc, az iskola vezető tanítója, az ő keze alá 29 felsőtagozatos tartozik. Hogy idekerült, a feleségének köszönheti.

— Valóban: köszönheti-e, hogy itt tanít, hiszen úgy tudom, matematika-fizika szakos tanár, a kalocsai gimnáziumban tanított, s tanyai állása előtt járási tanulmányi felügyelő volt?

— A válasz talán meglepi — felel azonnal —, de én, jobban mondva mi, nagyon jól érezzük itt magunkat, nem akarunk elköltözni innen. Különben a feleségemnek is főiskolai végzettsége van, biológia-földrajz szakos. Levelezőként szerezte meg a diplomát.

Később tudom meg, hogy mindkét gyermekük megvolt már, amikor az asszonyka vizsgákra járt Szegedre.

— Vitem a kislányom a Mózes-kosárban, ott vártam a portán, míg két kolkivium között vele is foglalkozhattam. — Nevetve emlékszik, mennyire tetszett ez a főiskolai társainak.

Ibolyka, a kisebbik, három éves múlt, épp a végszóra toppan be köznékn elgömbült szájjal, kezében tartva egy pihés kiscsibét.

— Apuka, nézd, ez nem találja az anyukáját, gyere, keressük meg. — Gabriella, a nagyobbik, most a nagymamánál van, ősszel lesz iskolás.

Szépen berendezett a lakásuk. Több száz kötetes könyvtárak, autójuk van. Nyaranta egy hónapot tölt a család a Balatonon.

— A feleségem már tanított, amikor én még az egyetem tanultam. Mikor idekerültem, egy bőrrönddel jöttem, neki már szobabútor volt. Először kerékpárt vettem, s ez nagy örömet okozott. Aztán motorkerékpárt, s már hatodik éve kocsink is van, de inkább a feleségem használja.

Hegyváriné tanácstag is, polgári védelmi parancsnok is, meg ki tudja, mi minden társadalmi funkciója van. Így hát gyakran jár a faluba, meg Szegedre, de a tanyák közé, családok látogatására együtt szoktak menni.

— Ha csak együnk meg, szemrehányást tesznek a szülők. Meg az az igazság, hogy mi nagyon szívesen megyünk mindenhová, hiszen a szülők között is tanítványaink vannak.

Diák-szülők

Elmondják, hogy a férfi idekerülése után hamarosan a tanyai tejkezelő, Pintér Mihály megkérdezte egyszer, hogyan lehetne levizsgázni a hetedik és a nyolcadik osztály tananyagából, mivel ő — úgymond — technikumba akar iratkozni. Ennek az érdeklődésnek a nyomán kezdtek hozzá a dolgozók iskolája szervezéséhez. Még abban az évben.

— Huszonnyolcan kezdték 1960-ban. Jobbára ezekből indult aztán két év múlva a szakmunkásképző tanfolyam is. A csongrádi mező-

gazdasági szakiskola egésze alatt előbb kertészeti, majd szőlő- és borkertészeti, végül szarvasmarha-tenyésztő tanfolyamot szerveztünk, ezt az idén fejezik be a hallgatók. Persze, mezőgazdasági szakemberek is bekapcsolódtak az előadásokba.

— S mihez kezdenek, ha idén befejeződik ez a tanfolyam?

— Az asszonyok érdeklődtek a baromfitenyésztő szakmunkásképzés lehetőségeiről. Ha sikerül, ezzel folytatjuk. Ha nem, akkor, remélve, hogy az idén már villanyunk is lesz, televíziós ismeretterjesztő előadásokra szervezzük hallgatókat.

Körül szeretettel

Csupa lelkesedés ez a két ember! Mintegy negyven család gyermekeit tanítják (itt többségben sokgyermekes családok élnek), ismerik azok minden gondját-buját és örömeit. Az emberek is szeretik a „tanító nénit” és a „tanító bácsit”, egyéni és közérdekű problémáikkal keresik fel őket, még a termelőszövetkezeti csoporttal kapcsolatos ügyekben is tanácsot kérnek tőlük. Hegyvári példája nyomán terjed a gyümölcsstermesztés. Hogyan? Úgy, hogy ő minden után érdeklődik. Mikor idekerült a bajai úti általános iskolába, részt vett egy ilyen szaktanfolyamon (a most Állami díjat kapott Nagy Sándor egyik hallgatója volt), s amit ott tanult, tovább adta a tanyán élőknek, az ismereteket azután együttes elhatározással próbálták meg hasznosítani. Úgy látszik, sikerrel.

A pedagógus-házaspárnak nagy becsülete van a tanyaiak között. Velük, állatuk épül, fejlődik az itteni társadalom. Ezért nem csoda, ha a tanítók és tanítottak egyaránt ragaszkodnak egymáshoz.

Kondorosi János

Magyar—szovjet könyvkiadói együttműködés

Dr. Simó Jenő, a Művelődési Minisztérium kiadói főigazgatóságának vezetője és helyettese, Kornis Pál, a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő sajtóügyi állami bizottság meghívására két hetet töltött a Szovjetunióban. Tárgyalásaik befejeztével kedden délután jegyzőkönyvet írtak alá a két ország együttműködésének fejlesztéséről a könyvkiadás terén.

A két ország szorosabbra fűzi a könyvkiadók kapcsolatát, fejlesztik a közös kiadói tevékenységet, különösen a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójához, valamint más szovjet és magyar évfordulókhöz kapcsolódva. A két fél évente kétszer ajánló jegyzőkönyvet küld egymásnak a másik országosan kiadásra javasolt művekről.

Perceken múlik...

A mentő-, a rendőrségi és a tűzoltó-gépkocsiknak minden járműnél sürgősebb az útjuk. Életek és anyagi javak megmentésére sietnek, útjukat éppen ezért szabadulni kell tenni mindenkor. A száguldó kocsik szirénáinak hangja, a kék fényű lámpa, s a kibontott zászló is jelzi sürgős dolgukat. A KRESZ is nyomatékosan hangsúlyozza, hogy ezeknek a kocsiknak minden esetben elsőbbséget kell biztosítani a közúti közlekedésben. Vajon megtanulta-e a KRESZ-nek ezt a kitételét a sziréna hangja, a JA 24—86-os rendszámú taxi vezetője, Feil Tibor, Szeged, Jósika utca 26—28. szám alatti lakos mégsem adott szabad utat a mentőnek.

Fél óra leforgása alatt több súlyos szabálysértéssel is találkozott a közlekedést ellenőrző rendőrök.

Súlyos sérüléssel sietett a mentőautó szirénázva a Kossuth Lajos sugárúton az Anna-kút felé. A Bocskai utcából hirtelen kivágódott és balra kanyarodott az FA 26—23-as rendszámú kistehergépkocsi, amelyet Juhász István, Szeged, Juhász Gyula utca 4. szám alatti lakos vezetett. Mielőtt rátért volna a sugárútra, nem nézett jobbra, mert abban az esetben elsőbbséget kellett volna ad-

nia a mentőautónak, jelen esetben bármely jobbról jövő járműnek. A mentőautó hirtelen fékezésre kényszerült, hogy az összeütődést elkerülje.

Hasonló szabálysértéssel álltak útját az MA 17—75-ös rendszámú mentőautónak a Londoni körúton, illetve a Tolbuhin sugárúti kereszteződésben. Súlyos esethez hívták a mentőket Domaszékra. Szinte minden másodperc késés életét veszélyeztetette a sérülteket. A nagykörutat valóssággal betöltötte a sziréna hangja, a JA 24—86-os rendszámú taxi vezetője, Feil Tibor, Szeged, Jósika utca 26—28. szám alatti lakos mégsem adott szabad utat a mentőnek.

A taxi vezetője csak a rendőrségi kocsi láttán húzódtott le kicsit jobbra, de akkor már késő volt, megállásra intették a tárcsával. A Tolbuhin sugárút és a nagykörút kereszteződésében Bérés Antal, Tolbuhin sugárút 42. szám alatti lakos éppen keresztezte a CA 31—80-as rendszámú gépkocsijával és a mentőautó nem tudott emiatt kanyarodni. Egyelőre a szabálysértőknek „ugrott” egy-egy betétlapja.

L. F.

Az amatőr fesztivál aranyérmesei:

Molnár Gyula és két zenekara

Együtt ül a zenekar, bemutatkoznak sorban: Molnár Gyula, a zenekar vezetője, Garay Márta szólóénekes és a zenekar tagjai, Bokor András, Kobriza András, Kréter Károly, Kószó Béla és Maródi Antal. Nemrég, az amatőr dzsessz- és tánczenekarok második országos fesztiválján így együtt nyertek aranyérmet. Erről beszélgetünk. A kiindulópont: számítottát-e ilyen sikerre?

— Negyvenkilenc zenekar indult, ezintén megmondhatjuk, erre az eredményre nem számítottunk — válaszol Molnár Gyula. — Nagy nevű zenekarok jöttek Pestről. Úgy gondoltuk, jó közepes zenekar leszünk. Jól sikerült a szereplésünk, s bekerültünk a tíz aranyérmes közé.

— Kétszeresen is, ha jól tudom — faggatom tovább a zenekarvezetőt —, nemcsak a Kristály-zenekarral...

— Valóban, a dixieland-zenekarral is. Farkas Mihály, Bodó József, Nyitrai Endre, Jakab Zoltán, Szelezsán István, Szalai Lajos és jómagam alkotjuk ezt a zenekart.

— Sőt, harmadik és negyedik aranyéremről is beszélhetnél... — vetik ellen a zenekari tagok.

A harmadikat Molnár Gyula kapta, mint legjobb klarinétos. A negyediket Garay Márta, mint legjobb szólóista — egyedül az énekesek közül. A sikert ő se — akárcsak a többiek — csupán született tehetségének köszönheti, hanem elsősorban szorgalmának, a tanulásnak. Garay Márta elvégezte a zenegimnáziumot, most pedig a Zeneművészeti Szakiskolába jár. A többiek is öt-hét éve tanulnak zongorán, hegedűn, klarinéton játszani. Úgy látszik, ez a jó és éveken át

beidegzett zene- és hangszerismeret alapozta meg a sikerüket, hiszen egyébként nem rég óta játszanak együtt. Bár a Kristály-zenekar betöltötte már a két évet, a mai összeállítás körülből a tanévvel egyidős, s körülbelül a jövő tanévvel változik ismét — szóval nem az első, s nem is az utolsó. Molnár harmadéves biológus-kémikus, Maródi évfolyamtársa, Bokos tv-, rádiószereplő tanuló, Kószó gyári technikus, Kobriza és Kréter éppen most érettségizik.

Hasonlóan az egyéni zenei tanultság volt a dixielandzenekar sikerének is az alapja. Igaz, hogy az utolsó egy hónapban nemcsak a dzsesszklub jam session-jain találkoztak össze, hanem rendszeresen készültek. Sikeres számuk egy igen ismert csárdásból készült dzsesszátalakítás.

Befejezésül három kérdést teszek fel az ifjú, de sikertől öregbített zenészeknek: nagy izgalom volt-e a salgótarjáni verseny; mi a következő programjuk; s végül általunk mit üzennek hallgatóiknak?

A kérdésre kórusban, s egyenként váltakozva röpködnek a válaszok.

— Nem a verseny miatt volt izgalom, hanem mikor a tv előtt álltunk.

— Akkor csakugyan remegett a szánk széle.

— Szezonunk végét ért törzshelyünkön a tisztiklubban, programunk a dobos kivételével balatoni nyári túrné.

— Hallgatóinknak köszönjük, hogy még autóstoppal is követték bennünket Salgótarjánba. De szeretnénk külön köszönetet mondani a Fegyveres Erők Klubjának és a KISZ-nek, hiszen ők adták lehetőséget munkánkhoz!

F. B.

Olvasóink írják...

Csőrepedés tanulságokkal

Hiába nyitogatták május 18-án déltájban a vízcsoport Szegeden, a Jósika-, a Török- és az Attila utca egy részének lakói. Eleinte türelmesen vártak, bízza abban, hogy csak átmeneti a probléma. Este felé aztán megindult a vízét váró érdeklődők népes csoportja a Jósika utca 7-es számú ház elé, ahol már többen tárgyalták a víz eltűnését. Az történt ugyanis, hogy az ingatlankezelő vállalat tetőfedő brigádja a Jósika utca 7. számú ház tetőzetét cseréli. A munka jó részét már elvégezték ugyan, de közülük valaki elektromos felvonót

barkácsoltatott a cserép felhúzásához. A „felvonó” villanyserelője azonban — bár jó szándékkal, életvédelmi célból — egy két méter hosszú csőlos átmérőjű vaskarót akart levetni a földre. Próbálta egy helyen, nehezen ment, s aztán végül csak leverte. Ennek nyomán tört fel a víz, minthogy a vaskaró áttört a vízhálózat 150 milliméteres főnyomócsövét.

Gondolná az ember, ha hiba esett, nyomban segítenek annak elhárításán, hiszen a víz mindenkinek elengedhetetlenül szükséges. Az IKV dolgozói értesítették a Szegedi Víz- és Csatornáművek Vállalatot. A levert karó körzetében ástak egy lyukat, amelyben két ember

„Vizsgálózt

hűtőgépészeket

azonnali belépésre felvesszünk szegedi tranzittelepünk-re. Jelentkezés a MÉK szegedi kirendeltség munkaügyi részlegénél, Szeged, Kossuth Lajos sgt. 111. sz. alatt.

xK. 228

Országos iparvállalat gyáregysége gyakorlatlalt

építésztechnikust

keres. Jelentkezéseket „SÜRGŐS” 227” jeligére a SAJTO-HÁZBA kérünk.

xK. 227

Felhívjuk a termelőszövetkezetek és egyéb felhasználók figyelmét, hogy 24 x 12 x 3,8 méteres

acélvázaz épületszerkezet szállítást

a III. n. évre is tudunk vállalni. A megrendeléseket mielőbb kérjük címünkre beküldeni.

Csongrád megyei AGROKER Szeged, Tábor u. 5.

xK. 226

Csendháborítók

A ligeti padokon nyugdijas öregek szoktak pihenni. Halkan trécselnek, néhányan el is szundítanak a kellemes napfényben. Elvezik a nyugalmat, amelyet hosszú munkával érdemltek ki. Hirtelen azonban megszakad pihenésük, nyugalmuk, mert a szomszédos padra négy fiatalember telepszik. Felülnek a pad támlájára, a lábukkal vadul dobognak a táskarádiójukból üvöltő zene ütemére. A megzavart öregek tanácstalanul néznek egymásra, majd az egyik bácsi feláll és odaáll a fiúkhoz:

— Ha lehetne — mondja — csöndesebben, fiúk.

Betonelemgyártó szakmunkást

azonnali felvétellel keres a Szegedi Tűzép Vállalat Szeged, Vértanúk tere 6. sz.

xK. 225